

BORGERLIG VIGSEL

(Fastsatt ved kongelig resolusjon av 5. desember 2008)

Kjære brudepar

Dere har kommet hit i dag for å bli viet til ektepar. Jeg vil minne dere om hvilken stor og viktig begivenhet det er når to mennesker velger å leve sammen i ekteskap. Ved å inngå ekteskap, lover dere hverandre samhold og støtte i alle livets forhold, både i medgang og motgang.

Men dere lover hverandre mer:

Ekteskapet innebærer at dere lover hverandre kjærlighet og troskap. Det å love hverandre kjærlighet for resten av livet, er det vanskeligste løfte vi kan gi et menneske. Det krever at dere setter dere høye mål for samlivet, og det krever deres oppriktige vilje til å strekke dere mot disse målene, i dag og i tiden som ligger foran. Det er dette dere lover hverandre her i dag.

Ved å inngå ekteskap, blir dere en enhet, men dere fortsetter også å være to selvstendige og likestilte mennesker. Det er ingen motsetning mellom kjærlighet og samhold på den ene siden, og frihet og selvstendighet på den andre. Kjærlighet er også å vise respekt for hverandre.

Det er en rett jeg har, men også en plikt som er pålagt meg etter loven, å legge dere to nå alvorlig på hjertet at dere skal leve etter det løftet som dere gir hverandre her.

Og nå (alle reiser seg):

Jeg spør deg først

Vil du ha

som står ved din side til din ektefelle?

Så spør jeg deg

Vil du ha

som står ved din side til din ektefelle?

Som et symbol på det løftet dere nå har gitt hverandre, vil jeg be dere å sette på ringene.

Siden dere nå - i vitners nærvær - har lovet hverandre
å leve sammen i ekteskap, erklærer jeg dere med dette
for å være rette ektefolk.